

Odluka:

VSRH Rev x 56/2015-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Rev x 56/2015-2

Datum odluke: 10.03.2015

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - revizija (predmeti stariji od 10 godina)

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-x 56/15-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sc. Lucije Čimić, predsjednice vijeća, Ivana Mikšića, člana vijeća i suca izvjestitelja, Jasenke Žabčić, članice vijeća, Dragana Katića, člana vijeća i Darka Milkovića, člana vijeća, u pravnoj stvari I. tužitelja R. V. pok. A. iz Z., II. tužitelja D. V. pok. A. iz Z., III. tužiteljice I. M. iz Z., IV. tužiteljice J. V. ud. J. iz Z., V. tužitelja M. K. pok. I. iz Z., S. i VI. tužitelja Z. K. pok. I. iz Z., S., koje zastupaju punomoćnici I. Š. i B. V., odvjetnici u Z., protiv tuženika C. o. d.d. Z., radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženika protiv dijela presude Županijskog suda u Zadru broj GŽ-509/14-2 od 26. rujna 2014. kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Zadru broj P-736/00 od 27. prosinca 2013., u sjednici održanoj 10. ožujka 2015.

riješio je:

I. Ukida se presuda Županijskog suda u Zadru broj GŽ-509/14-2 od 26. rujna 2014. u dijelu kojim je potvrđen dio presude Općinskog suda u Zadru broj P-736/00 od 27. prosinca 2013. (dio točke I. izreke) kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužiteljima M. K. i Z. K. na ime ukupnih troškova ukopa, prijevoza i nadgrobnog spomenika iznos od 5,22 kn svakome sa zakonskom zateznom kamatom od 20. 01. 1986. godine pa do isplate te se predmet u tom dijelu vraća drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. O trošku revizijskog postupka odlučit će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

"I. Dužan je tuženik isplatiti tužiteljima na ime naknade štete i to:

-tužitelju D. V. pok. A. i to s osnova duševnih boli zbog smrti oca iznos od 66.418,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos počevši 27. prosinca 2013. godine pa do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena.

-tužitelju R. V. pok. A. s osnova duševnih boli zbog smrti oca iznos od 66.418,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos počevši 27. prosinca 2013. godine pa do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena.

-tužiteljima M. K. i Z. K. s osnova pretrpljenih duševnih boli zbog smrti oca i majke svakom iznos od 132.839,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos počevši 27. prosinca 2013. pa do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a na ime ukupnih troškova ukopa prijevoza i nadgrobnog spomenika iznos od 5,22 kuna svakome, sa zakonskom zateznom kamatom na te iznose počevši 20. 01. 1986. godine pa do isplate po stopi određenoj po čl. 277. st. 1. ZOO-a za vrijeme od 31. 12. 1985. do 30. 05. 1994. godine, po stopi od 30% za 6. mjesec 1994. godine, po stopi od 24% za vrijeme od 01. 07. 1994. godine pa do 10. 09. 1996. godine, po stopi od 18 % za vrijeme od 11. 09. 1996. godine pa do 30. 06. 2002. godine, a od 01. 07. 2002. godine pa do 31. 12. 2007. godine po stopi od 15%, a od 01. 01. 2008. godine pa do 30. 06. 2011. godine po stopi od 14 % godišnje, a od 01. srpnja 2011. godine pa do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata, prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih

poena,

-svima u roku 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Dužan je tuženik isplatiti tužiteljima na ime naknade štete i to: Tužitelju D. V. pok. A. s osnova izgubljenog uzdržavanja za vrijeme od 01. 01. 1986. godine pa zaključno do 31. 08. 1987. godine u iznosu od po 51,12 EUR-a mjesečno, odnosno ukupno 1.022,58 EUR-a, odnosno kunsku protuvrijednost tih iznosa prema srednjem tečaju HNB u trenutku plaćanja, sve sa zakonskom zateznom kamatom počam od 31. 12. 1985. godine pa do isplate, a na iznos računat po mjesecima počam od dana dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa s tim da se kao dan dospijeća uzima 1. dan u mjesecu sljedećeg mjeseca za protekli mjesec pa do isplate, pa stopi određenoj po čl. 277. st. 1. ZOO-a za vrijeme od 31. 12. 1986. do 30. 05. 1994. godine, po stopi od 30% za 6. mjesec 1994. godine, po stopi od 24% za vrijeme od 01. 07. 1994. godine pa do 10. 09. 1996. godine, po stopi od 18 % za vrijeme od 11. 09. 1996. godine pa do 30. 06. 2002. godine, a od 01. 07. 2002. godine pa do 31. 12. 2007. godine po stopi od 15% godišnje".

III. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Dužan je tuženik isplatiti tužiteljima na ime naknade štete i to: -tužiteljici I. M. rođ. V. i to s osnova pretrpljenih duševnih boli zbog smrti djeteta iznos od 300.000,00 kuna i zbog smrti oca iznos od 300.000,00 kuna, s osnova troškova crnine u iznosu od 25,00 kuna, troškova podizanja nadgrobno spomenika u iznosu od 25.000,00 kuna, s osnova troškova za dva vijenca u iznosu od po 2,50 kuna, odnosno ukupno 5,00 kuna, sve sa zakonskom zateznom kamatom počam od 31. 12. 1985. godine pa do isplate po stopi određenoj po čl. 277. st. 1. ZOO-a za vrijeme od 31. 12. 1986. do 30. 05. 1994. godine, po stopi od 30% za 6. mjesec 1994. godine, po stopi od 24% za vrijeme od 01. 07. 1994. godine pa do 10. 09. 1996. godine, po stopi od 18 % za vrijeme od 11. 09. 1996. godine pa do 30. 06. 2002. godine, a od 01. 07. 2002. godine pa do 31. 12. 2007. godine po stopi od 15% godišnje;

-tužiteljici J. V. ud. J. s osnova pretrpljenih duševnih boli zbog smrti sina iznos od 300.000,00 kuna, s osnova troškova crnine iznos od 25,00 kuna i troška za vijenac u iznosu od 2,50 kuna, sve sa zakonskom zateznom kamatom počam od 31. 12. 1985. godine pa do isplate po stopi određenoj po čl. 277. st. 1. ZOO-a za vrijeme od 31. 12. 1985. godine pa do 30. 05. 1994. godine, po stopi od 30 % za 6. mjesec 1994. godine po stopi od 24% za vrijeme od 01. 07. 1994. godine pa do 10. 09. 1996. godine, po stopi od 18% za vrijeme od 11. 09. 1996. godine pa do 30. 06. 2002. godine, a od 01. 07. 2002. godine pa do isplate po stopi od 15% godišnje."

IV. Dužan je tuženik naknaditi tužiteljima ad.1., ad 2., ad 5. I ad 6. trošak postupka u iznosu od 265.296,00 kuna u roku od 15 dana."

Presudom suda drugog stupnja suđeno je:

"Odbija se žalba tuženice C. o. d.d. Z. kao neosnovana i potvrđuje

presuda Općinskog suda u Zadru, broj P-736/00 od 27. prosinca 2013. godine, u toč. I. i IV. izreke."

Protiv dijela drugostupanjske presude tuženik je podnio reviziju pozivom na odredbu čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13. i 28/13., dalje: ZPP) dalje: ZPP). Predlaže da ovaj sud nižestupanjske presude preinači u smislu revizijskih navoda, a podredno da iste ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na reviziju tužitelji predlažu reviziju tuženika odbaciti kao nedopuštenu.

Revizija je osnovana.

Prema odredbi čl. 382. st. 2. ZPP-a u slučajevima u kojima je ne mogu podnijeti prema odredbi čl. 382. st. 1. ZPP, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjske presude ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, pored ostalog, ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje, ali je odluka drugostupanjskog suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno s tim shvaćanjem (čl. 382. st. 2. toč. 2. ZPP-a).

U konkretnom slučaju tuženik postavlja materijalnopravno pitanje koje se odnosi na primjenu propisa o denominaciji – Zakona o promjeni vrijednosti dinara ("Službeni list SFRJ" broj 83/89), Odluke o uvođenju hrvatskog dinara kao sredstva plaćanja na teritoriju Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 71/91 i 72/91) i Odluke o prestanku važenja Odluke o uvođenju hrvatskog dinara kao sredstva plaćanja na teritoriju Republike Hrvatske te o načinu i vremenu preračunavanja iznosa izraženih u hrvatskim dinarima u kune i lipe ("Narodne novine", broj 37/94) pri odlučivanju o zahtjevu tužitelja M. K. i Z. K. za naknadu materijalne štete na ime troškova ukopa, prijevoza i nadgrobno spomenika.

Kao razlog važnosti navedenog pitanja za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni revident navodi da je odluka drugostupanjskog suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno sa shvaćanjem revizijskog suda. Pri tome se u prilog te tvrdnje poziva na odluke revizijskog suda broj Rev-1748/01 od 6. veljače 2002., II Rev 236/00 od 3. lipnja 2003. i Rev-3029/90 od 25. travnja 1991.

Ocjenjujući pitanje dopuštenosti revizije tuženika u skladu s odredbom čl. 392.a st. 2. ZPP-a, ovaj sud je ocijenio da je pravno pitanje zbog kojeg je ta revizija izjavljena važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i da je stoga revizija dopuštena.

Odlučujući o zahtjevu tužitelja M. K. i Z. K. za naknadu materijalne štete na ime troškova ukopa, prijevoza i nadgrobno spomenika prvostupanjski sud je dosudio svakome od navedenih tužitelja iznos od 5,22 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od 20.

siječnja 1986. pa do isplate.

U žalbi protiv prvostupanjske presude tuženik je isticao da je počinjena bitna povreda odredba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer da se prvostupanjska presuda u dijelu kojim je tužiteljima M. K. i Z. K. dosuđen iznos od 5,22 kn ne može ispitati s obzirom da iz obrazloženja pobijane presude nije jasno koje račune i u kojim iznosima je sud priznao, a da dokazi o troškovima na koje sud upućuje u obrazloženju ni po zbroju ni pravilnom denominacijom tadašnjih jugoslavenskih dinara ne daju iznos od 5,22 kn, niti uz uvažavanje odbitka od 69,81% s obzirom na limit osiguranja.

Drugostupanjski sud je općenito odgovorio da prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, a žalbene prigovore koji se odnose na obračun imovinske štete tužiteljima M. K. i Z. K. je otklonio pozivom na odredbu čl. 352. st. 1. ZPP-a jer da je visina novčanog iznosa tog vida štete utvrđena dopunskim nalazom financijskog vještaka kojem tuženica nije prigovorila.

Međutim, iz nalaza i mišljenja financijskog vještaka ne proizlazi da je vještak utvrđivao visinu materijalne štete zbrajanjem svih računa te denominacijom i preračunavanjem dobivenog iznosa iz jugoslavenskih dinara u hrvatske dinare i kune, već da je njegov zadatak bio očitovati se da li je došlo do iscrpljenja svote osiguranja.

Zbog pogrešne primjene odredbe čl. 352. st. 1. ZPP-a drugostupanjski sud je propustio ocijeniti žalbene navode tuženika koji se odnose na primjenu propisa o denominaciji i obračun imovinske štete čime je u postupku pred drugostupanjskim sudom počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 375. st. 1. ZPP-a.

U svezi postavljenog pitanja počinjena je i bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer je, kako to pravilno navodi revident, u dijelu kojim je dosuđena naknada materijalne štete u iznosu od po 5,22 kn pobijana presuda nerazumljiva i ne može se ispitati. To zato što nije jasno na koji način je utvrđena visina sporne materijalne štete odnosno nije jasno koji su sve računi uzeti u obzir i u kojim iznosima, a niti je jasno na koji način je izvršena denominacija i preračunavanje u hrvatske dinare i kune.

S obzirom na sve navedeno valjalo je na temelju odredbe čl. 394. st. 1. ZPP-a u pobijanom dijelu ukinuti drugostupanjsku presudu i u tom dijelu predmet vratiti drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku drugostupanjski sud će ocijeniti sve žalbene navode tuženika i donijeti novu na zakonu utemeljenu odluku o žalbi tuženika.

O trošku revizijskog postupka odlučeno je temeljem čl. 166. st. 3. ZPP-a.

Zagreb, 10. ožujka 2015.

Predsjednica vijeća:
mr. sc. Lucija Čimić, v.r.